

**USTAVNOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE**

- 1x

Predlagatelj: odvjetnik **DAMIR JELUŠIĆ**,
iz Kraljevice, Banj 64,
OIB 9979205847,
e-mail immobilis@iskon.hr

P R I J E D L O G

- za ocjenu suglasnosti odredbe čl. 172/1. Zakona o zaštiti
prirode¹

I. Temeljem odredbe čl. 38. Ustavnog zakona o ustavnom sudu Republike Hrvatske², dalje kratkoće radi UZUSRH, u svojstvu predlagatelja, naslovnom Sudu podnosim predmetni Prijedlog za ocjenu suglasnosti odredbe čl. 172/1. Zakona o zaštiti prirode, dalje kratkoće radi ZZP, s Ustavom Republike Hrvatske³, dalje kratkoće radi Ustav, smatrajući da su istom povrijeđene temeljne ustavnopravne vrednote, i to vrednote jednakosti, vladavine prava, socijalne pravde i poštivanja prava čovjeka normirane odredbom čl. 3. Ustava, kao i da je ista, posljedično tome, protivna načelu ustavnosti normiranom odredbom čl. 5/1. Ustava.

II. Nastavno, predlagatelj osporava dio zakonske odredbe koji je po njegovom pravnom shvaćanju materijalno pravno protuustavan, a to je dio odredbe čl. 172/1. ZZP-a koji glasi:

...Oštećenik ima pravo na naknadu štete u visini stvarne štete koju nanesu životinje strogo zaštićenih divljih vrsta ako je poduzeo radnje i zahvate sukladno odredbama članaka 171. ovoga Zakona...

Naime, ovom je odredbom propisano da oštećenik kojem štetu nanesu životinje strogo zaštićenih divljih vrsta, primjerice

¹ Zakon o zaštiti prirode (NN 80/13), dalje ZZP

² Ustavni zakon o ustavnom sudu Republike Hrvatske (NN 49/02 – pročišćeni tekst)

³ Ustav Republike Hrvatske (NN 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14)

tzv. velike zvijeri ili predatori, vuk, ris ili medvjed, imaju, iz nedokučivih i nejasnih, ali svakako ne objektivnih, opravdanih i/ili razumnih razloga, pravo samo na naknadu stvarne imovinske štete, ali ne i pravo na naknadu izmakle koristi, dobiti odnosno zarade, te pravo na naknadu neimovinske štete.

Time se ova skupina oštećenika, bez vidljivog i razumnog legitimnog cilja, stavlja u nejednak položaj odnosno deprivilegira i diskriminira u odnosu na sve one oštećenike koji pravo na naknadu štete otvaruju po ostalim propisima, primjerice Zakonu o obveznim odnosima⁴ ili Zakonu o medijima⁵, ali i drugim zakonima, jer je predlagatelju osporavana odredba jedina poznata odredba bilo kojeg zakona koja oštećeniku uskraćuje pravo na naknadu izmakle koristi, kao vrste imovinske štete, te naknadu neimovinske štete.

Slijedom toga se, posljedično, i odgovorna osoba za naknadu štete koju pričine životinje strogo zaštićenih divljih vrsta, Republika Hrvatska, normativno privilegira u odnosu na druge odgovorne osobe koje štetu naknađuju po ostalim zakonima jer mora naknaditi samo stvarnu imovinsku štetu, a ne i izmaklu korist, te eventualno i neimovinsku štetu.

Primjerice, za prispodobu sutkinjama i sucima naslovnog Suda, u 2012. je zaprimljeno ukupno 1708 zahtjeva za naknadu štete od predatora od čega je u 93% slučajeva, dakle kod 1594 zahtjeva, zaključeno da je štetu sigurno ili vrlo vjerojatno počinio vuk.

Vuk obično napada i ubija ovce, a u tim štetnim događajima oštećenici uz stvarnu štetu, vrijednost odnosno cijenu zaklanih ovaca, trpe i izmaklu korist jer mrtva ovca vlasniku ne daje prinos u vidu janjadi, vune, mlijeka, sira i slično, a sve je to izmakla korist na naknadu koje ova skupina oštećenika, temeljem osporavanog dijela odredbe, nema pravo.

Konačno, isti nemaju ni pravo na naknadu neimovinske štete koja je kod ovakvih štetnih događaja također moguća povredom oštećenikovih prava osobnosti.

Dakle, zaključno, predlagatelj osporavano normiranje smatra ustavnopravno neprihvatljivim jer se njime jedna specifična skupina oštećenika, kod naknade štete, deprivilegira i diskriminira u odnosu na sve ostale skupine oštećenika koje pravo na naknadu štete ostvaruju po inim propisima što je protivno vrednotama jednakosti, vladavine prava, socijalne pravde i poštivanja prava čovjeka i u

⁴ Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11)

⁵ Zakon o medijima (NN 59/04, 84/11 i 81/13)

konačnici protivno načelu ustavnosti po kojem zakoni moraju biti u materijalnopravnoj suglasnosti s Ustavom što kod osporavanog dijela odredbe ZZP-a nije slučaj.

III. Slijedom poviše ustavnopravne argumentacije i elaboracije predlagatelj predlaže naslovnom sudu da po provedbi ustavnosudskog postupka donese sljedeću

R J E Š E N J E I O D L U K U

I. Pokreće se postupak za ocjenu suglasnosti dijela odredbe čl. 172/1. Zakona o zaštiti prirode s Ustavom Republike Hrvatske, te se ista u osporavanom dijelu ukida.

II. Odluka će se objaviti u Narodnim novinama.

Kraljevica, 08. travnja 2014.

odvjetnik **DAMIR JELUŠIĆ**
